

Dimecres 10 - Agost 1938

Estimada Maria. — Encara que no puc fer res
que hagis estat plegats, ja tinc ganes d'
escrivert. He sentit una gran recançada
aquest matí ben més de dijous-te, i
continuo sentint-la. Voldiria poder estar
amb tu i poder ajudar-te a evadir les
horres i els negrits d'aquestes hores, les
més dures de totes per a tu. Jo sé que
després seràs valenta i decidida, però
comprèn tant el batícor d'aquests moments,
sobretot el que has de sentir quan, com
aquest matí, et quedes sola, després
d'unes hores de bona companyia, veient
marxant una parella sana, optimista
per a qui la vida sembla ferri es'

braços oberts....

Quan t'he deixat ~~mi he posat~~ al rit i he agafat els Evangelis. He obert per Sant Matèu. "Benvinentus els que plorén, perquè ells seran consolats" Ha estat com una divina posta als meus pensaments més intius. ja he sabia, que es que plorén seran consolats, però havia-ho a llegir, posat ~~de~~ sota es meus ulls per l'altra, i després d'haver-me vist plorar a tu mi has consolat a mi i tot. — que no plorava.

Oh, si, merci, plora, si n'hi fa na de descançar el cor. Però, tot plorant,

10-Ap.386

no desitjo de pensar en el consell que ha
d'anir-ho-te. Comprend que ~~que~~ jo no
so'c gaire indicat per a parlar-te d'a
questes coses, però si en un punt estem
tots d'acord, no val la pena que
m'hi avis qui, oblidant la resta?

No hi ha cap lligam qne no sigui
evident per la moral de Déu. I p'm si
tot qui sap si la matrada serà r'lat
que besmeix el viuress doc's d'un des
per, no es beta de les lligams que
D'en ciurra jor en el nostre cor. sense
dixar-les amiran als ulls?

Signis ben vaienta, Merce. les setmanes
que + s'acosten no són pas d'una altra
mena que les altres de la vera vida. Totes

elles les has visint o les vívies en la
mà de Déu. Seria poc lògic tenir
una mala cosa que no tenies abans,
quan, en definitiva, la voluntat de
Déu es tan impenetrable i tan sagrada
era com l'àngels. Tranquilitza't, jo sé
que tu creus profundament que Déu
no pot voler més que el teu bé.

T'el h' de tots, Mercè! Ell parà
que et torneu a terra ben aviat
de nou entre nosaltres, amb dues
costelles menys però amb tota l'altra
gràcia de viure i de ser jove i horri
ca i una unica coqueta, i

10-A-38 86

amb moltes sonres de vençuda el vèl a
Rotterdam.

Reposa bessa, i les hondat. Jo estic d'irròma-
ment. Mi he fet un rip a dinar com blia-
femus no havia posat per a clau-me,
si no pot dormir en la nit, llegoix
"Un cui me étrange".

Pen

Maria

10-A-88

3